

Arrest

nr. 133 423 van 19 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 juli 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die loco advocaat P. BURNET verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker, S.S., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw echtgenote beschikt u over de Afghaanse identiteit en bent u Sikh van origine en religie. U bent in 1956 geboren in het dorp Santanpoor van het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U huwde J.K. (o.v.X). Jullie kregen drie kinderen en woonden in het dorp Kaga van Khogyani. Een elftal jaar geleden raakte een raket jullie huis en veroorzaakte de dood van uw dochter. U raakte getraumatiseerd door het ongeluk. Sindsdien bent u zich niet meer bewust van uw omgeving. Omwille van de moeilijke levensomstandigheden, de vragen tot bekering waarmee uw zoon geconfronteerd werd en de poging van onbekenden om uw dochter te ontvoeren, besloot uw echtgenote Kaga te verlaten.

Een jaar na uw vlucht uit Afghanistan met uw vrouw, uw zoon en uw dochter kwam u op 15 juli 2009 in België aan. U verklaarde zich dezelfde dag vluchteling.

Op 24 augustus 2010 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend.

Nadat aan het licht was gekomen dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenote gebruikt werden in meerdere visumaanvragen voor het Verenigd Koninkrijk werd u op 30 augustus 2013 opnieuw opgeroepen voor een gehoor op het CGVS. Op basis van de informatie verkregen van de visadatabank van het United Kingdom Border Agency en uw verklaringen erover besloot het CGVS op 12 september 2013 om u de vluchtelingenstatus te ontnemen.

Volgend op het beroep dat u in stelde tegen de beslissing van het CGVS vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bestreden beslissing in haar arrest van 27 februari 2014 omdat het administratief dossier onvoldoende bewijskrachtige stukken bevatte om de beslissing van het CGVS te ondersteunen.

B. Motivering

Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt dat uw asielmotieven en uw aanspraak op de Afghaanse nationaliteit overeenkomen met deze van uw echtgenote J.K. (o.v. 6.462.253). Zoals blijkt uit de beslissing die uw echtgenote toegestuurd werd en die hieronder hernomen wordt, dient de aan uw echtgenote verleende vluchtelingenstatus ingetrokken te worden en kan haar de subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend worden. Aangezien uw asielaanvraag geheel aan deze van uw echtgenote verbonden is, dient ook in uwen hoofde de status van vluchteling te worden ingetrokken.

De beslissing inzake de asielaanvraag van uw vrouw luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat er ná uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asiældossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit uw verklaringen erover blijkt dat cruciale verklaringen die jullie in de loop van de asielprocedure aflegden ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 13 december 2012 stuurde de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid het Commissariaat-generaal een anonieme brief waarin u en uw echtgenoot onder andere van het aannemen van een valse identiteit werden beschuldigd. In het kader van de overeenkomst van het CGVS met de United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan u een kopie aantreft in het administratief dossier, werden de gegevens van u en uw echtgenote in de lijst getiteld "batch 32" op 12 februari 2013 per email aan het UKBA overgemaakt. Tegelijkertijd werden de vingerafdrukken, die door de Dienst Vreemdelingenzaken van u en uw echtgenoot werden afgenomen, per post aan het UKBA overgemaakt. Om vergissingen onmogelijk te maken werden jullie gegevens onder de unieke code die de Dienst Vreemdelingenzaken aan jullie vingerafdrukken toekende, met name de SID nummers 870103043737 en 870103043738, verzonden en werden jullie identiteitsgegevens op de pagina's met de vingerafdrukken vermeld. Na verificatie van de toegezonden gegevens maakte het UKBA op 19 maart 2013 een resultatenlijst met als naam "BATCH 3220130311RESULT" over. Uit deze lijst blijkt onmiskenbaar dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenoot, geregistreerd onder de SID nummers 870103043737 en 870103043738 volgens de gegevens van de visadatabank van het UKBA, overeenstemmen met de vingerafdrukken van twee Indiërs die tot tweemaal toe een visum aanvroegen voor het Verenigd Koninkrijk. Uit de informatie ontvangen van het UKBA blijkt duidelijk dat u en uw echtgenoot op 25 juni 2008 en 12 september 2008 in New Delhi een aanvraag indienden tot het bekomen van een bezoekersvisum voor het Verenigd Koninkrijk. Jullie eerste aanvraag werd geweigerd terwijl jullie de tweede maal een visum toegekend kregen dat geldig was tot 22 maart 2009. Deze visumaanvragen werden op basis van jullie vingerafdrukken ingediend onder een andere naam en een andere nationaliteit dan deze die jullie bij jullie asielaanvraag in België lieten optekenen. U en uw echtgenoot bekwamen het visum voor het Verenigd Koninkrijk met jullie Indiaas paspoort op naam van respectievelijk Ja.K. en Su.S.. Uw paspoort werd uitgegeven in Delhi op 6 juni 2002, terwijl het paspoort van uw echtgenoot uitgereikt werd in Delhi op 29 november 2001. In de paspoorten bevinden zich tevens foto's van u en uw echtgenoot. Deze gegevens, niet in het minst de vaststelling dat u niet de Afghaanse maar de Indische nationaliteit draagt, zijn bijzonder opmerkelijk. Zowel de gegevens die door het CGVS aan het UKBA werden doorgestuurd als de gegevens die het CGVS van het UKBA ontving, treft u aan in het administratief dossier. Om privacy-redenen werden de identiteitsgegevens van andere asielzoekers die op de lijsten voorkomen onleesbaar gemaakt.

Tijdens het gehoor op 30 augustus 2013 werd u met bovenstaande informatie geconfronteerd. U ontkende weet te hebben van de visumaanvragen en paspoorten en u beweerde dat u nooit in India heeft gewoond (CGVS 30/8/2013 p.2,3). U volhardt in uw verklaringen van tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat jullie van Afghanistan afkomstig zijn (CGVS 30/8/2013 p.2). Uw ontkenningen volstaan allerm minst als verklaring voor het feit dat de vingerafdrukken van u en

uw echtgenoot in het kader van twee visumaanvragen aangetroffen werden in New Delhi in 2008 en dat jullie drager zijn van Indiase paspoorten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd zijn aannemelijke verklaringen te bieden voor de officiële informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van het Verenigd Koninkrijk, die u en uw echtgenoot een andere naam, de Indiase nationaliteit en een verblijf in India toekennen. Derhalve dient er besloten te worden dat u zich ten overstaan van de Belgische asielinstanties aan nationaliteitsfraude heeft bezondigd. De u toegekende vluchtelingenstatus dient bijgevolg ingetrokken te worden. De subsidiaire beschermingsstatus kan u evenmin toegekend worden. De documenten die u tijdens uw gehoor op 30 augustus 2013 neerlegde betreffen de fysieke en mentale toestand van uw echtgenoot. Deze stukken hebben geen uitstaans met de hierboven vastgestelde fraude.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster, J.K., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent in 1969 geboren in het dorp Kaga in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U bent ongeletterd. U huwde S.S. (o.v. 6.462.253) en samen kregen jullie drie kinderen. Een elftal jaren geleden raakte een raket jullie huis en veroorzaakte de dood van uw dochter. Uw man raakte getraumatiseerd door het ongeluk. Sindsdien is hij zich niet meer bewust van zijn omgeving. Omwille van de moeilijke levensomstandigheden, de vragen tot bekering waarmee uw zoon geconfronteerd werd en de poging van onbekenden om uw dochter te ontvoeren, besloot u Kaga te verlaten. Een jaar na uw vlucht uit Afghanistan met uw man, uw zoon en uw dochter kwam u op 15 juli 2009 in België aan. U verklaarde zich dezelfde dag vluchteling.

U werd op 30 juli 2010 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Op 24 augustus 2010 werd u door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend.

Nadat aan het licht was gekomen dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenoot gebruikt werden in meerdere visumaanvragen voor het Verenigd Koninkrijk werd u op 30 augustus 2013 opnieuw opgeroepen voor een gehoor op het CGVS. Op basis van de informatie verkregen van de visadatabank van het United Kingdom Border Agency en uw verklaringen erover besloot het CGVS op 12 september 2013 om u de vluchtelingenstatus te ontnemen.

Volgend op het beroep dat u in stelde tegen de beslissing van het CGVS vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bestreden beslissing in haar arrest van 27 februari 2014 omdat het administratief dossier onvoldoende bewijskrachtige stukken bevatte om de beslissing van het CGVS te ondersteunen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er ná uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asiældossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit uw verklaringen erover blijkt dat cruciale verklaringen die jullie in de loop van de asielprocedure aflegden ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 13 december 2012 stuurde de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid het Commissariaat-generaal een anonieme brief waarin u en uw echtgenoot onder andere van het aannemen van een valse identiteit werden beschuldigd. In het kader van de overeenkomst van het CGVS met de United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan u een kopie aantreft in het administratief dossier, werden de gegevens van u en uw echtgenote in de lijst getiteld “batch 32” op 12 februari 2013 per email aan het UKBA overgemaakt. Tegelijkertijd werden de vingerafdrukken, die door de Dienst Vreemdelingenzaken van u en uw echtgenoot werden afgenomen, per post aan het UKBA overgemaakt. Om vergissingen onmogelijk te maken werden jullie gegevens onder de unieke code die de Dienst Vreemdelingenzaken aan jullie vingerafdrukken toekende, met name de SID nummers 870103043737 en 870103043738, verzonden en werden jullie identiteitsgegevens op de pagina’s met de vingerafdrukken vermeld. Na verificatie van de toegezonden gegevens maakte het UKBA op 19 maart 2013 een resultatenlijst met als naam “BATCH 3220130311RESULT” over. Uit deze lijst blijkt onmiskenbaar dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenoot, geregistreerd onder de SID nummers 870103043737 en 870103043738 volgens de gegevens van de visadatabank van het UKBA, overeenstemmen met de vingerafdrukken van twee Indiërs die tot tweemaal toe een visum aanvroegen voor het Verenigd Koninkrijk. Uit de informatie

ontvangen van het UKBA blijkt duidelijk dat u en uw echtgenoot op 25 juni 2008 en 12 september 2008 in New Delhi een aanvraag indienden tot het bekomen van een bezoekersvisum voor het Verenigd Koninkrijk. Jullie eerste aanvraag werd geweigerd terwijl jullie de tweede maal een visum toegekend kregen dat geldig was tot 22 maart 2009. Deze visumaanvragen werden op basis van jullie vingerafdrukken ingediend onder een andere naam en een andere nationaliteit dan deze die jullie bij jullie asielaanvraag in België lieten optekenen. U en uw echtgenoot bekwamen het visum voor het Verenigd Koninkrijk met jullie Indiaas paspoort op naam van respectievelijk Ja.K. en Su.S.. Uw paspoort werd uitgegeven in Delhi op 6 juni 2002, terwijl het paspoort van uw echtgenoot uitgereikt werd in Delhi op 29 november 2001. In de paspoorten bevinden zich tevens foto's van u en uw echtgenoot. Deze gegevens, niet in het minst de vaststelling dat u niet de Afghaanse maar de Indische nationaliteit draagt, zijn bijzonder opmerkelijk. Zowel de gegevens die door het CGVS aan het UKBA werden doorgestuurd als de gegevens die het CGVS van het UKBA ontving, treft u aan in het administratief dossier. Om privacy-redenen werden de identiteitsgegevens van andere asielzoekers die op de lijsten voorkomen onleesbaar gemaakt.

Tijdens het gehoor op 30 augustus 2013 werd u met bovenstaande informatie geconfronteerd. U ontkende weet te hebben van de visumaanvragen en paspoorten en u beweerde dat u nooit in India heeft gewoond (CGVS 30/8/2013 p.2,3). U volhardt in uw verklaringen van tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat jullie van Afghanistan afkomstig zijn (CGVS 30/8/2013 p.2). Uw ontkenningen volstaan allerm minst als verklaring voor het feit dat de vingerafdrukken van u en uw echtgenoot in het kader van twee visumaanvragen aangetroffen werden in New Delhi in 2008 en dat jullie drager zijn van Indiase paspoorten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd zijn aannemelijke verklaringen te bieden voor de officiële informatie die het Commissariaat-generaal verkreeg van het Verenigd Koninkrijk, die u en uw echtgenoot een andere naam, de Indiase nationaliteit en een verblijf in India toekennen. Derhalve dient er besloten te worden dat u zich ten overstaan van de Belgische asielinstanties aan nationaliteitsfraude heeft bezondigd. De u toegekende vluchtelingenstatus dient bijgevolg ingetrokken te worden. De subsidiaire beschermingsstatus kan u evenmin toegekend worden. De documenten die u tijdens uw gehoor op 30 augustus 2013 neerlegde betreffen de fysieke en mentale toestand van uw echtgenoot. Deze stukken hebben geen uitstaans met de hierboven vastgestelde fraude.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 23 juni 2014 de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/5, 57/6 § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen".

Verzoekers vragen de bestreden beslissing te hervormen. In ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad merkt vooreerst op dat de commissaris-generaal krachtens artikel 57/6, eerste lid, 7° van de vreemdelingenwet kan besluiten om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, alsmede ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Verzoekers werden op 24 augustus 2010 door de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus toegekend. De huidige bestreden beslissingen van 21 mei 2014 betreffen de intrekking van deze vluchtelingenstatussen, gezien *“Er dient te worden vastgesteld dat er ná uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asiëldossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit uw verklaringen erover blijkt dat cruciale verklaringen die jullie in de loop van de asiëprocedure aflegden ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus”*.

De Raad stelt vast dat (i) het Commissariaat-generaal op 13 december 2012 een anonieme brief ontving waarin verzoekers onder andere van het aannemen van een valse identiteit werden beschuldigd; (ii) in het kader van de overeenkomst van het Commissariaat-generaal met de United Kingdom Border Agency (UKBA) de gegevens van verzoekers in de lijst getiteld “batch 32” op 12 februari 2013 per e-mail aan het UKBA werden overgemaakt en dat de vingerafdrukken van verzoekers -genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken- per post aan het UKBA werden overgemaakt; (iii) het UKBA op 19 maart 2013, na verificatie van de toegezonden gegevens, een resultatenlijst met als naam “BATCH 3220130311RESULT” overmaakte aan de commissaris-generaal, waaruit blijkt dat de vingerafdrukken van verzoekers overeenstemmen met de vingerafdrukken van twee Indiërs die tot tweemaal toe een visum aanvroegen voor het Verenigd Koninkrijk; (iv) deze visumaanvragen werden ingediend op basis van de vingerafdrukken van verzoekers, maar onder een andere naam en een andere nationaliteit dan deze die verzoekers bij hun asiëaanvraag in België lieten optekenen; (v) verzoekster tijdens het gehoor op 30 augustus 2013 werd geconfronteerd met bovenstaande informatie, doch ontkende weet te hebben

van de visumaanvragen en paspoorten (gehoorverslag 30 augustus 2013 p. 2-3) en bleef volharden in haar verklaringen van tijdens het eerste gehoor dat ze van Afghanistan afkomstig zijn (gehoorverslag 30 augustus 2013 p. 2).

In hun verzoekschrift wijzen verzoekers op het vernietigingsarrest van de Raad van 27 februari 2014 (RvV 27 februari 2014, nr. 119 720) naar aanleiding van de eerste beslissingen tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 12 september 2013.

Ze hekelen het feit dat deze beslissingen van 12 september 2013 genomen werden op basis van een anonieme brief -*“van een persoon die onbereikbaar en onaanspreekbaar is, en die deze verklaring aflegt meer dan drie jaar nadat verzoekers erkend werden als vluchteling”*-, het document *“Uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK”* -*“een standaard document op ‘briefpapier’ van het CGVS, opgesteld in het Nederlands dat stelt : “Na uitwisseling van gegevens met de UK werd vastgesteld dat u een visum heeft aangevraagd bij de Britse autoriteiten op basis van onderstaande gegevens (...). Gevolgd door een uitgetypte lijst van gegevens”*- en een kopie van de eerste pagina van twee Indiase paspoorten met foto -terwijl *“het CGVS onmogelijk met zekerheid (kan) stellen dat het om dezelfde personen gaat”*-.

Wat de nieuwe stukken in het administratief dossier betreft, zijnde *“lijst getiteld “batch 32” die per email aan het UKBA overgemaakt”, “vingerafdrukken, die door de Dienst Vreemdelingenzaken werden afgenomen, per post aan het UKBA overgemaakt onder de code SID nummers 870103043737 en 870103043738, met identiteitsgegevens”* en *“een resultatenlijst met als naam “BATCH 3220130311RESULT”*, merken verzoeker op dat het gaat om documenten uitgaande van de Belgische DVZ en een document *“schijnbaar uitgaande de UK van de zogenaamde UKBA (?)”*.

Ze wijzen erop dat dit *“niet formeel, overgemaakt per mail ...”* gebeurde en dat alle stukken niet gedateerd zijn, noch vermelden door wie het werd opgesteld. Volgens verzoekers *“zijn de gevoegde document eigenlijk nogmaals te beschouwen als interne stukken van een administratieve overheid, opgesteld door een niet nader genoemde beampte. En in de UK een onbekende/ongeïdentificeerde overheid” (sic)*.

Ze stellen dat de commissaris-generaal ditmaal wel een contact met de UK aantoonde, maar dat hieruit niet blijkt *“dat vingerafdrukken uit beide databanken overeenkomen, of zelfs dat er vingerafdrukken bestaan in de UK”*. Er wordt volgens hen *“geen effectieve ‘uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK’”* aangetoond.

Verzoekers zijn van oordeel dat niet blijkt hoe de overeenstemming vastgesteld werd, welk visum het betreft, hoe de “match” werd vastgesteld, op basis van welk materiaal, of zelfs dat er een “match” is, wat de uitgetypte lijst moet aantonen, noch waarom de vingerafdrukken in de UK en dus het bewijs van overeenkomst niet in het administratief dossier zitten.

Met betrekking tot de anonieme brief wijst de Raad erop dat de anonimiteit van een bron op zich de door hem geleverde informatie niet onbetrouwbaar maakt; het kan overigens in het belang van de asielzoeker zijn dat de asielinstanties discreet blijven over hun informatiebronnen. Bovendien wordt de bestreden beslissing genomen op basis van objectieve informatie die bekomen werd naar aanleiding van de anonieme brief.

Ook wat het document *“Uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK”* betreft, stelt de Raad vast dat het administratief dossier verschillende stukken bevat die deze uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met het Verenigd Koninkrijk bevestigen, zoals de overeenkomst van het Commissariaat-generaal met de UKBA van 28 februari 2012, een lijst getiteld *“batch 32”* die per e-mail aan het UKBA werd overgemaakt, vingerafdrukken door de Dienst Vreemdelingenzaken afgenomen en per post aan het UKBA overgemaakt en een resultatenlijst met als naam *“BATCH 32_20130311_RESULT”*.

Er kan dan ook geenszins worden aangenomen dat uit het administratief dossier niet blijkt *“dat vingerafdrukken uit beide databanken overeenkomen, of zelfs dat er vingerafdrukken bestaan in de UK”* en de Raad treedt verzoekers evenmin bij waar ze menen dat *“geen effectieve ‘uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK’”* wordt aangetoond.

Waar verzoekers aanvoeren dat voornoemde stukken niet gedateerd zijn, noch vermelden door wie het werd opgesteld, merkt de Raad op dat uit de stukken blijkt dat de aanvraag vanuit het Commissariaat-generaal op 12 februari 2013 gebeurde, dat het antwoord van het UKBA dateert van 19 maart 2013, dat de vingerafdrukken door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 juli 2009 werden genomen en dat de volledige e-mails werden toegevoegd aan het administratief dossier zodat kan nagegaan worden wanneer deze werden verstuurd alsook wie de verzender en bestemming ervan waren.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat de commissaris-generaal op basis van de kopie van de eerste pagina van twee Indiase paspoorten met foto "*onmogelijk met zekerheid (kan) stellen dat het om dezelfde personen gaat*", wijst de Raad erop de commissaris-generaal niet alleen uitgaat van een volledige gelijkenis met de foto's op de paspoorten, maar zich baseert op informatie waaruit blijkt dat de vingerafdrukken van verzoekers identiek zijn aan die van de personen vermeld op de bijgevoegde paspoorten.

Uit de informatie in het administratief dossier kan dienvolgens wel degelijk worden afgeleid dat verzoekers wetens en willens nationaliteitsfraude hebben gepleegd bij het indienen van hun asielaanvraag in 2010. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook terecht in toepassing van artikel 57/6, eerste lid, 7e van de vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus intrekken.

Verzoekers brengen ten slotte geen enkel gegeven bij dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin zouden moeten vrezen.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op het bovenstaande maken verzoekers niet aannemelijk dat ze bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoekers kan worden bevestigd en dat verzoekers geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER